874/11

Den 5. september 2011 blev i sag nr. 79.191:

xxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft Familiens Basisforsikring II i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt indbrudstyveri den 24/12 2006.

Selskabet har ved sin advokat afvist at yde dækning med henvisning til, at det ikke er sandsynliggjort, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Subsidiært har selskabets advokat henvist til, at klageren afgav urigtige oplysninger ved forsikringens tegning, og at selskabet - såfremt det havde modtaget de korrekte oplysninger - ikke ville have ladet forsikringen tegne med udvidet dækning for særlige private værdigenstande.

Selskabets advokat har i brev af 2/12 2010 til nævnet redegjort for sagens omstændigheder således:

> "Klager har pr. 30. december 2005 tegnet en Familiens Basisforsikring 2 hos selskabet, jf. bilag A. Policen ændret blev ændret pr. 7. februar 2006 og igen pr. 16. marts 2006. Som bilag … vedlægges senest policeudskrift af 16. marts 2006.
>
> Såvel ved indtegningen som ved de efterfølgende ændringer blev der sendt breve til klager med opfordring til at gennemlæse policen for at sikre sig, at de angivne dækninger og oplysninger var korrekte. Det fremgår samtidig direkte af policen, at forsikringen er indtegnet med henvisning til oplysning om, at klager de sidste tre år ikke har haft skader, at klager ikke er blevet opsagt af eller har fået skærpede vilkår i andet selskab, og at klager ikke er registreret hos RKI.

Det fremhæves, at forsikringssummen for særligt private værdigenstande på 50% af forsikringssummen, svarende til mere end kr. 600.000,-, er særdeles usædvanlig. Assurandøren, der indtegnede forsikringen, er ikke længere ansat hos selskabet, men var forsikringsbegæringen blevet forelagt selskabets supportfunktion, ville en sådan dækning for særlige private værdigenstande ville være blevet afvist af selskabet, uanset oplysninger om tidligere skadeshistorik og forsikringsforhold i øvrigt.

Dette under hensyntagen til, at forsikringsstedet er en stuelejlighed i …, med en traditionel forhøjet skadesrisiko.

Ved skadesanmeldelse af 1. januar 2007 anmeldte klager, at hun den 24. december 2006 havde haft indbrud på forsikringsadressen i perioden mellem kl. 17 og kl. 19:35. Gerningsmændene skulle være kommet ind via en altandør. Som bilag … vedlægges skadesanmeldelse incl. underliggende kvitteringer fremsendt af klager.

Som det fremgår, skulle der på de ca. 2½ time, hvor klager skulle have forladt hjemmet, være blevet stjålet et meget stort antal genstande - herunder flere fjernsyn og DVD maskiner, digitalt kamera, air-conditioning, PC'er samt 1950 gram guldsmykker (21 karat) og et kontantbeløb på kr. 45.000,-.

I forbindelse med anmeldelse til politiet blev det oplyst, at klager så indbrudstyven forsvinde ud af lejligheden ved at hoppe ned fra altanen. Hun hørte dog ikke støj fra en bil, der kørte bort, og efter det oplyste, er der heller ikke konstateret hjulspor eller modtaget oplysninger fra vidner, der har set eller hørt nærmere i forbindelse med indbruddet. Dette uanset, at der skulle være borttaget et meget store antal indbogenstande fra en (høj) stuelejlighed sent eftermiddag/tidlig aften på juleaftensdag.

Endvidere gav oplysningen om, at klager havde set en gerningsmand springe ud over den (høje) altan anledning til undren, når der ikke kunne konstateres spor foran altanen og henset til det betydelige antal af tunge genstande, som hævdes stjålet ved den anmeldte indbrud.

Særligt i forhold til spørgsmålet om indbruddet kan det oplyses, at ISS skadeservice blev tilkaldt den 24. december 2006 og konstaterede ved ankomst til lejligheden et hul i ruden og en sten på stuegulvet umiddelbart foran ruden.

I forbindelse med den efterfølgende undersøgelse af sagen har det imidlertid givet anledning til betydelig undren, at en gerningsmand skulle have skaffet sig adgang ved at kaste en sten igennem altandøren og ad den vej stige ind i lejligheden - særligt igen set i forhold til det meget betydelige antal tunge genstande og at ingen naboer eller lignende har hørt noget som helst.

Ved modtagelsen af skadesanmeldelsen den 5. januar 2007 gav det samtidig selskabet anledning til undren, at anmeldelsen minutiøst kunne angive tidspunkter og priser for anskaffelse af genstandene samt medsendt et meget stort antal kvitteringer til dokumentation herfor, herunder dokumentation for hævninger af kontantbeløb i perioden fra 26. november til 12. december 2006. Derimod kunne der ikke fremlægges dokumentation for de anmeldte stjålne guldsmykker med en samlet guldvægt på ca. 2 kg.

Ved undersøgelserne konstaterede selskabet, at klager i perioden fra 2001 til 2005 havde været omfattet af en af klagers ægtefælle tegnet indboforsikring hos Nykredit.

Klager havde til Nykredit anmeldt et indbrud den 14. august 2003, hvorved der blev stjålet et betydeligt antal kostbare smykker, som angiveligt tilhørte klager og altså ikke ægtefællen. Nykredit betalt en samlet erstatning på kr. 231.525,-, idet erstatningen for smykker dog blev begrænset til 40% af forsikringssummen med et beløb på i alt kr. 192.000,-. Som bilag … vedlægges udbetalingsbrev af 23. september 2003 samt intern rapport fra Nykredit Forsikring tillige med skadesanmeldelse. Opmærksomheden henledes på, at klager ifølge den interne rapport fra Nykredit skulle have været i besiddelse af guldsmykker til en samlet vægt på ca. 1,5 kilo!

Selskabets konsulent foretog herefter supplerende undersøgelser og kontaktede i den forbindelse den 6. februar 2007 det på skadesanmeldelsen angivne telefonnummer. Telefonen blev taget af klagers eks-mand, …, der oplyste, at han var kontaktperson i forbindelse med skadesagen, idet klager ikke talte ret godt dansk.
[Klagers eksmand] oplyste i relation til de hævede stjålne kontanter, at disse løbende var hævet, idet klager skulle have bestilt en bil til sit firma, og beløbet skulle herefter anvendes til udbetaling på bilen. Særligt i forhold til spørgsmålet om smykker oplyste [klagers eksmand], at guldet var købt forskellige steder - herunder havde klager haft en del guld med, da hun ankom fra Canada i 2000 og blev gift med … Han skulle herefter have givet klager smykker for ca. kr. 100.000,- (svarende til ca. 4-500 gram guld) igennem årene. Dette guld havde [klagers eksmand] købt i Danmark og ville fremskaffe fotokopier af købsoplysninger og kvitteringer.

[Klagers eksmand] rettede efterfølgende henvendelse til selskabets konsulent og meddelte, at der alligevel ikke umiddelbart kunne fremskaffes yderligere kontoudtog fra banken, idet der bl.a. skulle være hævet kontantbeløb på diverse kreditkort. I relation til køb af guld angav [klagers eksmand] (nu), at guldet var købt i Tyskland og Sverige og man kunne ikke umiddelbart finde oplysninger i relation til forretningen. Butikken i Sverige, der var anvendt til salg, kunne ikke finde kvitteringer frem.

Ved opnåelse af aktindsigt i relation til det tidligere til Nykredit anmeldte indbrud fra 2003 konstaterede selskabets konsulent, at en række af de til selskabet anmeldte guldsmykker synes at være lig med smykker anmeldt til Nykredit i 2003. Efterfølgende modtog konsulenten fra klager et kontoudtog for hævninger på diverse kreditkort med betydelige gebyrer pr. hævning af kontanter.

Med kvitteringerne fulgte et brev fra klager, hvor hun nu angav, at hun selv skulle have købt guldsmykkerne i Danmark, Sverige og Tyskland. Dog var nogle guldsmykker modtaget som gaver. Klager henviste til en forretning i Sverige og en forretning i …, som dog ikke længere skulle være i besiddelse af kvitteringer.

Klager fremsendte tillige en række fotos - herunder et foto angiveligt taget 6. oktober eller 10. juni 2004, hvor klager sidder med guldsmykkerne lagt ud foran sig på et klæde. Dette skal igen sammenholdes med, at fotoet er taget inden for et år efter, at klager skulle have mistet samtlige sine guldsmykker ved det til Nykredit i 2003 anmeldte indbrud.

Der var herefter medio februar 2007 mailkorrespondance mellem skadekonsulenten og klager om, hvor og hvornår og til hvilken pris smykkerne skulle være købt eller givet. Klager svarede, at en række af smykkerne var gaver modtaget i perioden 2000 til 2004. Andre var købt i Tyskland i 2003, mens en del af smykkerne var medtaget fra Canada og bl.a. et armbånd var taget med til klager af hendes mor fra Canada i sommeren 2003 (altså umiddelbart før indbruddet anmeldt til Nykredit 16. august 2003).

Skadekonsulenten undrede sig betydeligt over, at langt hovedparten af smykkerne var købt eller modtaget forud for det til Nykredit anmeldte indbrud pr. 16. august 2003, hvor klager og hendes eks-mand angav, at de fik stjålet samtlige deres guldsmykker. Dette skal samtidig sammenholdes med det forhold, at der fra klager og eksmanden var afgivet særdeles modsatrettede forklaringer om tidspunktet for indkøb og modtagelse af guldsmykker samt de steder, hvor guldsmykkerne skulle være blevet solgt.

Selskabet besluttede herefter den 23. februar 2007 at anmode … Politi om at foretage nærmere undersøgelser af sagen. Anmeldelse af 23. februar 2007 fra selskabets skadeskonsulent, incl. skadeskonsulentens rapport fremsendt til politiet vedlægges som bilag ... Endvidere vedlægges som bilag … skadekonsulentens brev af 7. marts 2007 til politiet, incl. billeder fremsendt af klager til dokumentation for besiddelse af de hævdede stjålne smykker.

Politiet foretog den 3. april 2007 ransagning på forsikringsstedet, hvor man konstaterede, at klagers eks-mand, … overnattede. [Klagers eksmand]oplyste, at han netop var flyttet 'hjem' i lejligheden men endnu ikke havde fået flyttet sin adresse på folkeregisteret. Under ransagningen fandtes en parabolmaskine og en satellit receiver samt en guldkæde og to ringe, som kunne være omfattet af de genstande, som var anmeldt stjålet ved det til selskabet anmeldte indbrud.

Politiet gennemførte herefter omfattende afhøringer og undersøgelser i anledning af sagen. I den forbindelse kom det bl.a. frem, at klagers eks-mand,… efter det anmeldte indbrud opsøgte en smykkehandler i april 2007 og anmodede denne om at udarbejde kvittering for smykker svarende til en værdi af ca. kr. 150.000,-. Dette nægtede smykkehandleren, idet han oplyste alene at have solgt smykker til eks-manden på ca. kr. 16.000,-. Smykkehandleren skulle herefter - angiveligt - af klagers eks-mand havde været udsat for trusler og hærværk.

Ved dom af 14. maj 2009 fra retten i … blev klager og hendes eks-mand dømt for forsøg på bedrageri i forhold til selskabet. Dommen vedlægges som bilag ...

Klager - men ikke eks-manden - ankede dommen til landsretten, der afsagde dom den 25. august 2009 (bilagt klagers materiale). Ved landsretsdommen blev klager frifundet med dommerstemmerne 5-1. Landsretten lagde vægt på, at der var objektive tegn på bedrageri (en terrassedør, der var smadret, og stenen og lå), at klager havde forklaret, at hun efter indbruddet i 2003 genanskaffede adskillige smykker, og at selskabet havde tegnet forsikring med en dækning for særligt private værdigenstande på over kr. 600.000,-. Landsretten angav herefter, at uanset at klager ikke havde oplyst selskabet om det tidligere indbrud, og uanset klagers økonomiske forhold samt oplysninger i sagen i øvrigt, forelå der ikke det til domfældelse nødvendige bevis for bedrageri.

Særligt i forhold til spørgsmålet om økonomiske oplysninger kan det konstateres, at såvel klager som hendes eks-mand i årene op til det anmeldte indbrud den 24. december 2006 havde særdeles beskedne indkomster, og klager modtog således alene kontanthjælp i 2005 og 2006. Klagers eks-mand blev tilkendt førtidspension 2005 men havde forud herfor ansøgt om gældssanering. Som følge heraf fandtes det bemærkelsesværdigt, at klager skulle have været i stand til at indkøbe smykker til en værdi af kr. 350-400.000,- i perioden fra 2003-2006 udover de øvrige indbogenstande, der hævdes stjålet ved det anmeldte indbrud.

Efter frifindelsen anmodede klagers advokat om en genoptagelse af sagen, hvilket blev besvaret ved mit brev af 6. januar 2010 på vegne selskabet.

Ved brevet fastholdt selskabet - uanset landsrettens frikendelse af klager i straffesagen - at klager ikke havde sandsynliggjort, at der var indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed i form af et indbrudstyveri. Ligeledes meddelte undertegnede på vegne selskabet, at det ikke fandtes godtgjort, at der var stjålet smykker i det hævdede omfang - endsige at klager overhovedet skulle have været i besiddelse af smykker som hævdet. Tilsvarende var gældende for så vidt angår de hævdede stjålne kontantbeløb og de elektronikgenstande, der hævdedes stjålet fra lejligheden ved det anmeldte indbrud. Der henvises til undertegnedes brev af 6. januar 2010 til klager, der er bilag klagers indlæg til Ankenævnet.

Samtidig afvistes eventuel forsikringsdækning af smykkerne med henvisning til FAL § 6, idet selskabet ikke ville have indtegnet forsikringen med udvidet smykkedækning, hvis klager ved tegning havde oplyst, om det i 2003 anmeldte indbrud, hvor langt hovedparten af erstatningsbeløbet blev udbetalt til klager for mistede smykker.

Selskabet giver alene undtagelsesvis dispensation i forhold til udvidelsen af smykkedækning/dækning for særligt private værdigenstande, når forsikringstager tidligere har haft et indbrud. En sådan dispensation ville alene have været givet, hvis betydelige sikkerhedskrav/sikringsforskrifter havde været overholdt, ville næppe kunne være sket i klagers lejelejlighed."

Klageren og hendes tidligere ægtefælle blev ved byrettens dom af 14/9 2009 bl.a. dømt for falsk anmeldelse, jf. straffelovens § 165, og forsøg på bedrageri, jf. straffelovens § 279, jf. § 21. Klageren blev idømt fængsel i ét år, hvoraf to måneder blev gjort ubetinget. Klagerens tidligere ægtefælle var tidligere idømt ambulant psykiatrisk behandling. Af rettens begrundelse og afgørelse fremgår bl.a.:

"Ad forhold 1 og 2
Efter en samlet bedømmelse af sagens bevisførelse finder retten, at det er godtgjort, at de tiltalte er skyldige i overensstemmelse med anklageskriftet.

Retten har særligt lagt vægt på omstændighederne i forbindelse med skadesanmeldelsen, at de tiltalte ikke havde oplyst Codan Forsikring om det tidligere indbrud i deres lejlighed, at de tiltalte ikke har været i besiddelse af kvitteringer for køb af de smykker, der var anmeldt stjålne, samt på det oplyste om tiltalte [klagers] økonomiske dispositioner forud for det anmeldte indbrud. Endvidere lægger retten vægt på de afgivne vidneforklaringer vedrørende køb af smykker og vidnet … forklaring om mødet med de tiltalte den 24. december 2006.

Den lange række af indicier, der foreligger i sagen, findes tilsammen at udgøre et fornødent bevis for, at begge de tiltalte er skyldige i den rejste tiltale.

Under hensyn til beløbets størrelse i forhold 2 finder retten, at forholdet med rette er henført under straffelovens § 286, stk. 2."

Klageren ankede byrettens afgørelse og blev frifundet for de to forhold ved Vestre Landsrets dom af 25/8 2009. Om rettens begrundelse og resultat hedder det bl.a.:

"**Landsrettens begrundelse og resultat:**

5 voterende udtaler:

Tiltaltes forklaring om, at der den 24. december 2006 var indbrud i hendes lejlighed, underbygges af, at der samme dag kl. 19.38 blev indgivet anmeldelse herom til politiet. … har endvidere for byretten forklaret, at han som ansat i … via Codan blev kaldt ud i lejligheden, hvor han konstaterede, at en terrassedør var smadret med en sten, og at stenen stadig var der.

Tiltalte har forklaret, at hun efter indbruddet i 2003 genanskaffede adskillige smykker, og det fremgår af forsikringspolicen af 31. december 2005 fra Codan, at tiltalte tegnede en forsikring med en indbodækning på 1.213.000 kr., og at særlige private værdigenstande (fx smykker) blev dækket med op til 50 % med et maksimum på 606.500 kr.

På denne baggrund er der - uanset at tiltalte ikke oplyste Codan om det tidligere indbrud i lejligheden i 2003, og at tiltalte ikke har kunnet fremlægge kvitteringer for køb af smykkerne - ikke efter bevisførelse, herunder vedrørende omstændighederne i forbindelse med skadesanmeldelsen og tiltaltes økonomiske forhold, ført det til domfældelse i en straffesag fornødne sikre bevis for, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale i forhold 1 og 2.

Vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte i forhold 1 og 2. 1 voterende udtaler:

Af de grunde, der er anført af byretten, finder jeg det også efter bevisførelsen for landsretten bevist, at tiltalte har gjort sig skyldig i den rejste tiltale i forhold 1 og 2.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet."

Klageren har over for nævnet ved klage af 12/10 2010 gjort gældende, at selskabet skal udbetale erstatning for de genstande, der blev stjålet ved det anmeldte indbrud den 24/12 2006. Hun har til støtte herfor bl.a. anført:

- *at* landsretten frifandt hende i straffesagen,
- *at* hun i forbindelse med forsikringens tegning undlod at oplyse om indbruddet i 2003, fordi den tidligere forsikring var tegnet i hendes daværende ægtefælles navn, og hun var derfor ikke klar over, at hun skulle oplyse om indbruddet,
- *at* det var løgn, da smykkehandleren for retten forklarede, at han havde været udsat for hærværk og trusler fra klagerens tidligere ægtefælle, da han havde nægtet at lave en kvittering for køb af smykker for 150.000 kr. Smykkehandleren afgav falsk vidneforklaring for at få hævn over klagerens tidligere ægtefælle, der havde anmeldt smykkehandleren for at snyde i skat,
- *at* tyvene brugte en bil i forbindelse med indbruddet, og at fotos beviste mærker fra bildæk under altanen.
- *at* klageren havde hævet 45.000 kr. i en periode op til indbruddet, da hun skulle bruge kontanterne i forbindelse med et bilkøb,

- *at* hun ikke vidste, at hendes tidligere ægtefælle havde stillet en printer ned i hendes kælderrum. Det var en fejl, at den var anmeldt stjålet, hvilket hun også havde underrettet selskabets taksator om,
- *at* der intet underligt er i, at hun kort efter indbruddet indsendte en detaljeret skadeanmeldelse til selskabet,
- *at* hun har fået betydelig økonomisk hjælp fra familie i udlandet, og at hun er blevet foræret smykker fra sin mor samt fra sin tidligere ægtefælle.

Selskabets advokat har over for nævnet ved brev af 2/12 2010 redegjort for sin stillingtagen til sagen således:

"**Selskabets stillingtagen**

Den indgivne klager giver ikke selskabet anledning til at ændre stillingtagen i sagen.

Selskabet er således fortsat af den opfattelse, at henset til omstændighederne i forbindelse med det hævede anmeldte indbrud findes det ikke i tilstrækkeligt omfang godtgjort, at der har fundet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed sted. Der lægges herved særligt vægt på omstændighederne i forbindelse det anmeldte indbrud, hvorefter en gerningsmand inden for et tidsrum på ca. 2½ time juleaftensdag skulle have foretaget indbrud via stenkast gennem terrassedøren til stuelejligheden i boligblokken … og herefter have tømt lejligheden udover altanen, bl.a. for adskillige TV, uden at dette skulle være blevet bemærket.

Ligeledes tilsiger de modsatrettede forklaringer omkring indkøb og besiddelse af det meget betydelige antal guldsmykker samt det forhold, at klager og hendes eks-mand økonomi på ingen måde realiteten i omfanget af anmeldte stjålne genstande.

Selskabet har naturligvis noteret sig oplysningerne om økonomisk bistand fra klagers familie i Canada, indkøbet af smykker ved anvendelse af erstatningen fra 2003, og at klager i 2003 skulle have haft smykker på, hvorfor disse ikke var blevet stjålet før i 2006. Her må blot henvises til det meget omfattende antal (til dels modsatrettede) forklaringer om besiddelse og indkøb af smykkerne igennem hele sagsforløbet, og at der ikke foreligger nogen former for bevis for angivelserne vedrørende økonomisk støtte fra familien i Canada.

Selskabet nærer således en så betydelig tvivl til rigtigheden af, om der indtrådte en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed og besiddelsen og antallet af de stjålne genstande, at selskabet allerede på dette grundlag ikke kan tilbyde erstatning.

Herudover, er det selskabets opfattelse, at klager har afgivet urigtige oplysninger ved indtegningen af forsikringen (og de i øvrigt gentagne ændringer heraf) ved at undlade at oplyse om det til Nykredit Forsikring i august 2003 anmeldte indbrud.

Klager kan ikke have været i tvivl om, at hun ved indtegning af forsikringen i 2005 var forpligtet til at oplyse om det tidligere indbrud - erstattet under den af eksmanden tegnede forsikring hos Nykredit - da det primært var klager, der opnåede erstatning for det betydelige antal stjålne smykker. Det gælder særligt, når klager i forbindelse med indtegning af den hos selskabet tegnede forsikring begærede udvidet smykkedækning for smykker over kr. 600.000,-.

> Hvis selskabet havde modtaget korrekte oplysninger om det tidligere indbrud i 2003, ville selskabet ikke have givet tillægsdækning for særligt private værdigenstande.
> …
> På det foreliggende grundlag fastholder selskabet imidlertid sammenfattende afvisningen af dækning."

Parterne er fremkommet med yderligere bemærkninger i flere breve til nævnet.

Nævnet har fået forelagt alle sagens bilag, herunder diverse fotos af forsikringsstedet.

Nævnet udtaler:
Det påhviler den sikrede at sandsynliggøre, at der foreligger en forsikringsbegivenhed, der er omfattet af forsikringen.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet ikke har fundet det sandsynliggjort, at der er sket et indbrudstyveri, og følgelig har afvist forsikringsdækning. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand